

for Drikkevarer, men ogsaa ved Safter, konserverede Grøntsager og Præparater ogsaa af Kød og Fisk, tror jeg, at en fysiologisk Undersøgelse i mange Tilfælde vil have overordentlig stor Betydning. Ad analytisk-kemisk Vej kan man ikke komme til en nøjagtig Paavisning af, hvorledes disse forskellige Organismer, navnlig Gær- og Skimmelsvampe og Bakterierne, udvikle sig i disse Næringsmidler. Jeg mener derfor, at vi ogsaa bør give Ministeren en Bemyndigelse til at lade disse Undersøgelser foretage ad fysiologisk Vej. Det er selvfølgelig ikke et Spørgsmaal, der kræver nogen Behandling i Udvalg, men jeg forbeholder mig at stille Ændringsforslag til 2den Behandling derom.

la Cour: Jeg skal slutte mig til den sidste ærede Talers Ønske om at give Ministeren Bemyndigelse til ogsaa at kunne lade Levnedsmidlerne, undergaa en anden Undersøgelse end den rent kemiske. Men Grunden, hvorfor jeg har bedt om Ordet, er egentlig for at sige, at der er her et Punkt, som strengt taget muligvis ikke kan overholdes. Det vil ofte være vanskeligt at afgøre, om et Næringsmiddel i Lovens Forstand er fordærvet eller ikke. Fordærvelsen kan være skreden saa langt frem, at det er ganske tydeligt, at det er fordærvet, men vi vide alle, at dyriske Stoffer uhyre let inficeres af Bakterier og Gærsvamp, og at det ofte ikke kan ses, at en saadan Fordærvelse er sket; den udvikler sig først lidt efter lidt. Naar der her staar, at man intet maa gøre for at skjule den fordærvede Tilstand, maa jeg spørge: hvor vidt skulle vi gaa i den Retning? Naar Mælken kommer fra Køerne, er den jo som Regel ufordærvet, men aldrig saa snart har den været udsat en lille Smule for den Masse Miasmer, der svæve omkring i Luften, før der indtræder Gæring, og denne kan udvikles overordentlig stærkt i Løbet af 24 Timer. Jeg har hørt Mejerister fortælle: Naar vi faa Mælken til Mejerierne, efter at den har været opbevaret hjemme maaske 16—18 Timer og derefter er kørt hertil, er den allerede i en uhyggelig Gæring, men vi søge at sterilisere den, søge at kvæle alle de Bakterier, der ere i Mælken, for at hindre den yderligere skadelige Gæring. Og det maa da selvfølgelig være Lovforslagets Mening, at den, der handler med Næringsmidler, maa have Lov til at træffe Foranstaltninger til at kvæle en saadan begyndende Gæring, hvad enten den findes i Mælk eller Kød. Man skjuler ganske vist paa den

Maade den fordærvede Tilstand, der har været til Stede, men det kan vel ikke kaldes absolut sundhedsfarligt at nyde et saadant Næringsmiddel, selv om der i Forvejen har været Gæring i det, naar denne er bleven standset ved Steriliseringen. Det er det, jeg vilde gøre opmærksom paa. Det er vanskeligt i et Lovforslag bestemt at formulere noget, der skulde kunne slaa til i alle Tilfælde, men jeg mener blot, at der bør tages med en lille Smule Lempe paa denne Bestemmelse i Lovforslaget. For Resten skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg har ikke noget videre at bemærke mod det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig tværtimod særdeles fortræffeligt og ganske i Overensstemmelse med de Ønsker, som fremkom fra Landboernes Side, da vi sidste Gang havde Forslaget til Behandling. Jeg skal kun gøre den ganske lille Bemærkning til § 1, at naar der staar: „at Justitsministeren bemyndiges til at slutte Overenskomst med et eller flere“ . . . osv. finder jeg det ogsaa særdeles heldigt og er deri ganske enig med det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Det er ikke heldigt, naar der kun er nævnt et ganske bestemt Laboratorium eller et enkelt Navn. Det forekommer mig ogsaa, at der bør tages Hensyn til de Ønsker, der i sin Tid bleve rettede til Regeringen om, at der ikke altid bør vælges et Laboratorium her i Kjøbenhavn. Hvis det ikke er nødvendigt, at alle Pengene gaa til dette enkelte Laboratorium, saaledes at der virkelig kunde blive Plads for flere, vilde det forekomme mig heldigt, om et Laboratorium et andet Sted kunde blive taget, f. Eks. i Odense, hvad jeg vilde sætte mest Pris paa, eller i Aarhus, saaledes at de i alt Fald ikke alle sammen, som saa meget andet, bleve koncentrerede i Kjøbenhavn.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan kun udtale min Erkendtlighed over for det høje Ting for den velvillige Maade, hvorpaa Lovforslaget er blevet modtaget. Jeg tror, der har været og er god Grund til at foretage den Udvidelse af Omfanget for Undersøgelserne, som Tilsynet med Næringsmidlerne fører med sig, saaledes at man, saa vidt det overhovedet er gørligt, kan betrygge Folk mod, at de gennem Nydelsen af daglige eller tilvante Næringsmidler efterhaanden faa smaa Doser af skadelige Stoffer i sig, som ved at summere sig op